
Spanische sprache ein dialekt des Katalanischen - Friburg -HOAX

Autor:

Data de publicació: 22-10-2010

Heus ací un article de l'any 2003 : "Spanische sprache ein dialekt des Katalanischen"

Publico la traducció de l'article de Claus D. Pusch (inacabada.. l'aniré corregint..), perquè la considero molt important, ja que destapa de forma palesa, la intenció que hi havia l'any 2003 darrera de la publicació del HOAX "El castellano - un dialecto del catalán": el clar objectiu de desprestigiar unes bases filològiques de la llengua ROMANÇ europea, al barrejar-les amb altres dades falses com el propi estudi de Friburg o el document trobat a la Biblioteca Vaticana.

D'aquesta llengua ROMANÇ en deriven (o hi pertanyen.. vinguin o no vinguin del llatí), a part de les llengües romàniques estatals, les llengües romàniques menystingudes: l'occità, el gascò, el provençal, el català(-llemosí?), el romansch, el milanese, el vènet, el romagnolo-emiliano, el napolità, el sard, el sicilià, el sefardí, etc..etc.. (les separo de l'occità -hi pertanyin o no- per a evitar friccions nacionals). A aquest origen comú hi apunten:

La gramàtica de Lovaina

Els juraments d'Estrasburg

Quan a França es parlava català..(article LI. Mandado)

La cantinella de Santa Eulària (2ón article)

La llengua original del llibre de Mandevila

La llengua de Pampalona

La crusca provençal

L'opinió de Dante sobre el català

Jo ja vaig respondre al HOAX fent l'article EL-CASTELLA-UN-DIALECTE-DEL-CATALA..-UN-HOAX..-O..-NO on vaig publicar la llista -"Inapel·lable" i feta per mí manualment- de totes les paraules catalanes que hi han al castellà segons el RAE, llista que va ser recopiada i referenciada manta vegades.. (mireu les dates de publicació)

Però finalment, he pogut veure darrera el HOAX, una molt clara intenció de desprestigiar el català, els catalans i la "llengua ROMANÇ europea", quan he llegit aquesta resposta del professor Claus D. Pusch (Universitat de Friburg) que deixa a la premsa catalana i a na Isabel Clara Simó, en un lloc no gaire bonic, tractant-los d'ingenus.. només perquè van trucar a la Universitat demanant informació sobre el pretés estudi..

Tots els articles que van en aquesta direcció: fer el català la "mare de totes les llengües" -de forma poc acadèmica-, poden tenir la mateixa intenció desprestigiadora que va tenir el HOAX del 2003. Quan es barregen coses certes amb coses "falses-fàcilment-demostrables" o s'expliquen veritats en un llenguatge groller o poc acadèmic, s'aconsegueix empastifar les coses certes (volent o sense voler-ho).. i després costa molt netejar-ho.. És allò de.. que ve el llop.. que ve el llop.. i quan ve el llop de debó ningú no en fa cas.

Aquest article n'es un exemple:

//www.histo.cat/principal/preview/el-castellano-no-viene-del-latin

En canvi el llibre d'Yves Cortez, "Le français ne vient pas du latin" i els seus seguidors (o seguidores).. no pretén

desprestigiar el català i el nostre romanç, simplement els ignora i anomena la "llengua origen" => "italià primitiu".. (en lloc de dir-li "proto-romanç")

Etymologie-langues-indo-europeennes.fr

En Johnny Torres combrega am l'Yves Cortez canviant pel castellà, la llengua francesa que aquest mira com objectiu final.

//www.histo.cat/principal/preview/la-verdadera-madre-del-castellano

Na Carme Jiménez Huertas combrega amb la teoria original (2007) de l'Yves Cortez (venim de l'italià antic), però posant l'iber com origen de totes les llengües, fet força probable però que "si de cas" hauria hagut de tenir lloc centenars d'anys, per no dir mil·lers".. abans de que es parlés "a gran part d'Europa" alló que tots els que tenen "un gram de sentit comú", han acordat anomenar "proto-romanç" o simplement "romanç" (entre ells en Magrinyà, en Mandado i jo mateix)

..

<http://timefortruth.es/2013/10/10/no-venimos-del-latin->

--

Javier I.V. dijo:

2 junio, 2020 en 15:35

Han transcurrido siete años desde la publicación primera de este vídeo, y la pregunta sigue sin contestarse. Dice Carme Jiménez que el ibero la lengua sustrato común a toda Europa y distinta del latín que originó las lenguas romances permanece casi inalterada durante miles de años. También que hay, en la península ibérica, un alfabeto en el que se escriben todas estas lenguas peninsulares (de las que el vasco sería —no sabemos cómo— tanto un ejemplo como una excepción). Si el sustrato previo al latín es el origen del castellano, el catalán y el gallego... ¿cómo es posible que todavía no hayamos logrado traducir los más de dos mil vestigios del ibero? ¿Cómo es posible que ninguno de los escritos en caracteres silábicos recuerde, ni de lejos, los rudimentos de ese lenguaje inalterado previo al latín? ¿Por qué, si en toda la península se hablaba esa (esas) lengua(s) protorromana(s), las inscripciones ibéricas no pueden descifrarse basándonos en ninguna de esas lenguas actuales, y solo algunas recuerdan —si bien no de manera incontrovertida— al euskera? ¿Se hablaba euskera en toda la península, llegan los romanos y empezamos a hablar lenguas emparentadas entre sí —y no con el euskera, aunque pronunciadas igual (el detalle de las vocales)— pero no con el latín, aunque ninguna de ellas se escribió en ningún momento en caracteres ibéricos? Esta realidad incontestable —el ibero no es una lengua romance— basta para desechar la afirmación básica de Carme Jiménez.

Manel Capdevila

Respecte al ladino, na Estelle Irizarry diu que el ladi ve del català atès que era la única zona de la península on no parlaven hebreu entre ells.. havien adoptat el català..

Després del pogrom de 1390 a Barna s'escampen per tota Epanya donant origen al "ladino" derivat del català del segle XIV.. segons ella que s'ho ha estudiat a fons

..found that he wrote in dialect Catalan Ladino – used by Catalans with Jewish heritage at the time. The findings have been published in a study titled “The DNA of the writings of Columbus”.

In addition, these peculiarities of his writing and other linguistic aspects associated with Ladino, a Jewish ethnolect in late medieval Spain, suggest that Columbus was Jewish, Irizarry said.

Principales condes de Barcelona en el siglo IX

Conde	Período aproximado	Origen	Notas destacadas
-------	--------------------	--------	------------------

Bera	801–820	Visigodo	Primer conde de Barcelona tras la conquista franca. Fue acusado de traición y exiliado.
------	---------	----------	---

Rampón	820–826	Franco	Gobernó tras la caída de Bera.
--------	---------	--------	--------------------------------

Bernardo de Septimania	826–832 y 835–844	Franco	Gobernó en dos periodos.
------------------------	-------------------	--------	--------------------------

Sunifredo I	844–848	Godo	Conde de Urgel-Cerdaña, nombrado conde de Barcelona. Padre de Wifredo el Velloso.
-------------	---------	------	---

Guillermo de Septimania	848–850	Franco	Usurpador, murió en combate.
-------------------------	---------	--------	------------------------------

Alerán e Isembard	850–852	Francos	Gobernaron conjuntamente.
-------------------	---------	---------	---------------------------

Odalrico	852–858	Franco	Poco documentado.
----------	---------	--------	-------------------

Hunifredo	858–864	Franco	Gobernó brevemente.
-----------	---------	--------	---------------------

Bernardo de Gothia
865–878
Franco
Último conde designado antes de Wifredo.

Wifredo I el Velloso
878–897
Catalán

Original Català

Das Katalanische die älteste aller romanischen Sprachen?

Chronik einer Cyber-Farce Im Frühjahr dieses Jahres fanden zahlreiche Katalanistinnen und Katalanisten (und wahrscheinlich nicht nur diese) eine Nachricht in ihren elektronischen Briefkästen vor, die Sensationelles zu Gehör brachte: unter der Überschrift „El Castellano, dialecto del catalán“ las man – durchgehend in kastilischer Sprache übrigens –, dass die „Romanische Abteilung de la Universidad de Friburgo“ in einer Anfang 2003 fertig gestellten, aber wegen der „grandes presiones políti- cas que genera“ bis dato geheim gehaltenen Studie den Beweis erbracht habe, dass das Spanische aus dem Katalanischen hervorgegangen sei („que el origen de la lengua castellana es el catalán“).

Eine Gruppe deutscher Linguisten und Historiker unter der Leitung eines gewissen „Mark Vlamynck, historiador del Romanistische Abteilung“, habe demnach in der Biblioteca Vaticana eine Reihe von Texten aus der Mitte des 9. Jahrhunderts entdeckt, in der Schreiber am Hofe von Ramon IV., Graf von Barcelona, darlegen, dass die in Kastilien Ansässigen zum Gebrauch des Katalanischen übergegangen seien („las gentes de la Castella usen ja nosos vocablas“).

Die Kastilier hätten bereitwillig die Sprache des übermächtigen und weiter entwickelten katalanischen Nachbarn angenommen. Der „Freibur- ger Historiker Mark Vlamynck“ wird wie folgt zitiert: „La preponderancia de la cultura catalana y su mayor grado de desarrollo, supuso en las zonas de contacto y superposición, un fenómeno de asimilación de los rasgos cultura- les.“ Wer nun, aufgeschreckt oder beeindruckt von dieser wissenschaftlichen Sensation, Weiteres in Erfahrung bringen wollte, wurde in der (anonymen, nur mit der Aufforderung zur Weiterverteilung per E-mail versehenen) Nachricht auf ein paar Internetlinks verwiesen, von denen einer zur Vatikanischen Bibliothek, der zweite zum Institut für Rechtsgeschichte der Albert-Ludwigs- Universität Freiburg und der dritte zur Wissenschaftlichen Gesellschaft dersel- ben Uni, einem Förderverein für wissenschaftliche Projekte und Exkursionen, führte.

Der Schreiber des vorliegenden Kommentars – selbst Mitglied der besagten Universität, die Heimstatt für die brillanten Forschungen gewesen sein soll, in deren Folge die Geschichte der romanischen Sprachen hätte neu geschrieben werden müssen – bekam die besagte Nachricht mehrfach; zunächst anonym nach dem Schneeball-Prinzip, wie es bei vielen Internet- Hoax-Rundmails der Fall ist, dann aber immer öfter von diversen Absendern, die dem Autor wohl bekannt waren, da sie meistens aus dem katalanistischen Freundes- und Kollegenkreis stammten.

Es war in der Tat erstaunlich festzu- stellen, wieviele Leute in der Folge anfragten, was es denn mit dieser Sensationsmeldung auf sich habe, wer Mark Vlamynck wäre und ob denn das Ganze wahr sei. Und unter diesen Vielen waren viele, die es eigentlich besser hätten wissen müssen. Die eigentlich wissen sollten, dass „a mediados del siglo IX“ uns mit den Straßburger Eiden der erste Text einer romanischen Sprache – aber eben keiner iberoromanischen Sprache,

sondern des Französischen – entgegen tritt (wenn man von einigen eher bruchstückhaften Zeugnissen, die kaum Textcharakter haben, absieht, welche für die Herausbildungsphase des frühen Italienisch belegt sind), welcher noch so lateinisch ist, dass „katalanische“ Texte aus derselben Epoche, so elaboriert romanisch wie im Beispielsatz „las gents de la Castella usen ja nosos vocablas“, höchst unwahrscheinlich und unplausibel sein dürften.

Doch nicht nur mit allgemein-romanistischer Grundbildung hätte man den „hoax“, die auf elektronischem Wege verbreitete, vielleicht als Späßchen gemeinte Fehlinformation sofort als völlig abwegig und unbegründet abtun können. Auch ein Blick auf die in der Nachricht empfohlenen Links hätte gleich gezeigt, dass die Inhalte der verlinkten Webseiten mit der grandiosen „Studie ‘Der Ursprung des Spanischen’“ ganz und gar nichts zu tun haben;

ein schneller Check im E-mail-Verzeichnis der Universität Freiburg hätte zu Tage gefördert, dass es keinen „historiador Mark Vlamynck“ in Freiburg gibt, und eine wenig aufwändige Suche auf derselben Webseite hätte gezeigt, dass es an der südbadischen Universität (und auch an der Hochschule in der gleichnamigen Schweizer Stadt) gar keine „Romanistische Abteilung“ gibt, jedenfalls nicht da, wo „lingüistas e historiadores“ arbeiten. Angesichts dieser offenkundigen Indizien für die völlige Unseriosität der E-mail-Botschaft ist es erstaunlich, wieviele „Leute vom Fach“ allen Ernstes nachgefragt haben, was denn an der Story dran sein könnte.

Ja der Autor dieser Zeilen wollte seinen Ohren nicht trauen, als plötzlich bei ihm im Büro das Telefon klingelte und sich eine Barceloniner Tageszeitung nach der „Romanistischen Abteilung“ und der „Studie“ zum „Ursprung des Spanischen“ erkundigen wollte. Ungläubig blickte selbiger Autor auf einen ihm zugesandten Ausschnitt aus der ebenfalls in Barcelona erscheinenden Tageszeitung Avui – es muss sich um eine Nummer von Ende April gehandelt haben –, in dem die bekannte Schriftstellerin Isabel-Clara Simó unter der Rubrik „De fil de vint“ die „notícia [...] tan espectacular“ zum Anlass für einen 49-zeiligen Text nahm, in dem sie zwar recht hintergründig und mit ironisierendem Unterton über die Zukunft der spanischen Autonomiestatute sinnierte, in dem sie aber immerhin 30 der 49 Zeilen einer ausführlichen Wiedergabe und Paraphrasierung ebiger Internet-Desinformation widmete und der Leser nicht so genau weiß, ob diese 30 Zeilen auch ironisierend gemeint sind oder nicht. Tatsache ist, dass man spätestens mit dem Erscheinen dieses Avui-Beitrags an der Universität Freiburg und am Romanischen Seminar das Späßchen, das möglicherweise mit der anonymen Rundmail intendiert war, nicht mehr so spaßig fand.

Nun gut, inzwischen haben sich die Wogen geglättet, die idiotische Nachricht von der Freiburger „Studie“ hat sich im WWW totgelauert, und die Chronologie der Herausbildung der romanischen Sprachen ist die alte geblieben. Im Nachhinein kann man sich nur wundern, welche Breitenwirkung diese Cyber-Farce gezeitigt hat. Wenn der anonyme Autor der Ausgangsbotschaft mit seinem Streich die Leichtgläubigkeit (und teilweise die historisch-sprachgeschichtlich Unbedartheit) der romanistisch-katalanistischen Zunft vorführen wollte, so muss man zugeben, dass ihm das voll und ganz gelungen ist!

Claus D. Pusch

El català és la més antiga de totes les llengües romàniques?

A principis d'aquest any, molts catalanistes i catalanistas s'han trobat (i probablement no només ells) un missatge (Crònica d'una cyber-farsa) a les seves bústies de correu electrònic, el que ha tingut una difusió Sensacional: sota el títol "El Castellano, dialecto del catalán", per cert tots en llengua castellana- que el "Departament de Romanç de la Universitat de Friburg" hauria fet a principis de 2003, però va resultar per raó de les "grans pressions polítiques generades" estudi fins ara no s'havia revelat va ser que l'origen de l'espanyol va ser el català ("que l'origen de la llengua castellana és el catalán").

Un grup de lingüistes alemanys i historiadors liderats per un tal "Mark Vlamynck, historiador el "Departament de Romanç" va tenir conseqüència va descobrir una sèrie de textos a la Biblioteca Vaticana de mitjans del segle novè, el secretari de la cort de Ramon IV. Comte de Barcelona demostren que harien transportat als residents de Castella l'ús de l'idioma català ("las gents de la Castella usen ja nosos vocablas").

Els castellans haurien adoptat de bona gana el llenguatge dels totpoderosos i refinats veïns catalans. El "historiador de Freiburg Marc Vlamynck" és citat dient: "La preponderancia de la cultura catalana y su mayor grado de desarrollo, supuso en las zonas de contacto y superposición, un fenómeno de asimilación de los rasgos culturales" Qui Ara,

sorprès o impressionat per aquesta sensació científica, més volia saber era el missatge (anònim, només proporcionat amb la convocatòria de redistribució per correu electrònic) en uns pocs enllaços a les webs de referència, un dels quals era Biblioteca del Vaticà, el segon de l'Institut d'Història del Dret a la Universitat Ludwig Albert de Friburg i el tercer per a la Societat Científica d'el- Universitat ben, una Fundació per a projectes científics i digressions. .

L'autor d'aquest comentari - ell mateix membre de l'esmentada Universitat, la llar de les brillants investigacions hauria d'haver estat, en conseqüència de la qual cosa la història de les llengües romàniques hauria de ser reescrita - va rebre el missatge, va dir més d'una vegada; inicialment anònims després del principi de bola de neu, com és el cas de molts enganys a Internet enviant un correu electrònic, però després cada vegada més de diversos remitents que van ser ben coneguts per qui escriu, ja que majoritàriament provenien dels amics i col·legues catalans.

Es va crear fixar en efecte increïble com moltes persones van preguntar arran del que va fer per la missatge amb aquesta sensacional sobre qui seria Marc Vlamynck i si allò era cert. I entre aquests molts, en realitat hauria estat millor que necessita saber. La veritat ha de saber que "1 Mitjan segle IX" nosaltres amb els juraments d'Estrasburg del primer text d'una llengua romanç - però cap d'idioma ibero-romanç, però els francesos - s'enfronta (si per alguns productes i no superficials que amb prou feines text té caràcter, a més, que es va ocupar ian per a la fase de desenvolupament de la primerenca Italiana), que és més encara a Amèrica, que els textos "catalans" de la mateixa època, segons es detalla romànic, com en la frase d'exemple "les cavallers de la Castella filters si sos vocablas" molt poc probable i que puguin estar bel unplausi-.

No obstant això, no només amb-la educació general bàsica Romanç hauria estat el "engany", els mitjans electrònics generalitzades, potser significava com una broma dolenta informació pot descartar com totalment absurda i infundada immediatament. Un cop d'ull als enllaços recomanats en el mateix missatge mostraria que el contingut dels llocs web vinculats amb el "estudi" fabulós L'origen de l'espanyol per complet i no tenen res a veure;

Una revisió ràpida en el directori de correu de la Universitat de Friburg hauria tret a la llum que no existeix cap "historiador de nom Marc Vlamynck" a Friburg, i una mica de temps de cerca al mateix lloc web hauria demostrat que al sud de la ciutat alemanya d'universitat (i també per la institució en la mateixes condicions de nom de ciutat suïssa) no hi ha cap "Romanistische Abteilung (departament de Romàniques)" i en cap cas no hi treballen "lingüistes i Historiadors". Davant d'aquesta evidència òbvia de l'absoluta manca de seriositat el missatge de correu electrònic, és increïble la quantitat de "gent amb poca cultura" tenen cada collita stes de demanda, el que podria ser més a la història que al seu torn.

Sí, qui escriu aquest text no podia creure el que escoltava quan de sobte al seu telèfon de l'oficina va cridar i volia demanar un diari Barcelonès del "Romani taules departament" i l'"estudi", "origen de l'espanyol". Incrèdul va mirar Selbiger autor en un extracte el va enviar des del qual també apareix el diari Avui de Barcelona - ha d'haver una sèrie de finals d'abril han actuat - on la famosa escriptora Isabel Clara Simó sota el títol "De fil de vint "la" notícia [...] espectacular bronzejat "com una raó per a un text de 49 línia adoptada, en el que va pensar, encara que matís bastant profund i amb ironia sobre el futur dels estatuts d'autonomia d'Espanya en el qual, però, almenys, 30 de les 49 files d'una reproducció detallada i parafrasejant dedicat desinformació ebiger Internet i el lector no sap realment si aquestes 30 línies pretenen també irònicament o no. El fet és que un chen no més tard de la publicació d'aquest article Avui- a la Universitat de Friburg i Filologia Romànica a la Späß-, que era probablement la intenció darrere del correu massa anònima, ja no resultava tan gracios.

Bé, ara la pols s'ha assentat, el missatge idiota de "estudi" de Friburg s'ha mantingut a la WWW totgelau- fen, i la cronologia del desenvolupament de les llengües romàniques és el vell. En retrospectiva, un només pot preguntar-se què latitud efecte que això ha tingut farsa cibernetic. Si l'autor anònim de l'ambaixada a partir de la seva cadena credulitat (i en part històric-lingüística ingenuïtat història) de Romani taula katalanisti- regla gremi volgut mostrar, així que s'ha d'admetre que ell va obtenir un èxit total

Claus D. Pusch

Das Katalanische die älteste aller romanischen Sprachen?

Chronik einer Cyber-Farce Im Frühjahr dieses Jahres fanden zahlreiche Katalanistinnen und Katalanisten (und wahrscheinlich nicht nur diese) eine Nachricht in ihren elektronischen Briefkästen vor, die Sensationelles zu Gehör brachte: unter der Überschrift „El Castellano, dialecto del catalán“ las man – durchgehend in kastilischer Sprache übrigens –, dass die „Romanische Abteilung de la Universidad de Friburgo“ in einer Anfang 2003 fertig gestellten, aber wegen der „grandes presiones políticas que genera“ bis dato geheim gehaltenen Studie den Beweis erbracht habe, dass das Spanische aus dem Katalanischen hervorgegangen sei („que el origen de la lengua castellana es el catalán“).

Eine Gruppe deutscher Linguisten und Historiker unter der Leitung eines gewissen „Mark Vlamynck, historiador del Romanistische Abteilung“, habe demnach in der Biblioteca Vaticana eine Reihe von Texten aus der Mitte des 9. Jahrhunderts entdeckt, in der Schreiber am Hofe von Ramon IV., Graf von Barcelona, darlegen, dass die in Kastilien Ansässigen zum Gebrauch des Katalanischen übergegangen seien („las gentes de la Castella usen ja nosos vocablas“).

Die Kastilier hätten bereitwillig die Sprache des übermächtigen und weiter entwickelten katalanischen Nachbarn angenommen. Der „Freiburger Historiker Mark Vlamynck“ wird wie folgt zitiert: „La preponderancia de la cultura catalana y su mayor grado de desarrollo, supuso en las zonas de contacto y superposición, un fenómeno de asimilación de los rasgos culturales.“ Wer nun, aufgeschreckt oder beeindruckt von dieser wissenschaftlichen Sensation, Weiteres in Erfahrung bringen wollte, wurde in der (anonymen, nur mit der Aufforderung zur Weiterverteilung per E-mail versehenen) Nachricht auf ein paar Internetlinks verwiesen, von denen einer zur Vatikanischen Bibliothek, der zweite zum Institut für Rechtsgeschichte der Albert-Ludwigs-Universität Freiburg und der dritte zur Wissenschaftlichen Gesellschaft derselben Uni, einem Förderverein für wissenschaftliche Projekte und Exkursionen, führte.

Der Schreiber des vorliegenden Kommentars – selbst Mitglied der besagten Universität, die Heimstatt für die brillanten Forschungen gewesen sein soll, in deren Folge die Geschichte der romanischen Sprachen hätte neu geschrieben werden müssen – bekam die besagte Nachricht mehrfach; zunächst anonym nach dem Schneeball-Prinzip, wie es bei vielen Internet-Hoax-Rundmails der Fall ist, dann aber immer öfter von diversen Absendern, die dem Autor wohl bekannt waren, da sie meistens aus dem katalanistischen Freundes- und Kollegenkreis stammten.

Es war in der Tat erstaunlich festzustellen, wieviele Leute in der Folge anfragten, was es denn mit dieser Sensationsmeldung auf sich habe, wer Mark Vlamynck wäre und ob denn das Ganze wahr sei. Und unter diesen Vielen waren viele, die es eigentlich besser hätten wissen müssen. Die eigentlich wissen sollten, dass „a mediados del siglo IX“ uns mit den Straßburger Eiden der erste Text einer romanischen Sprache – aber eben keiner iberoromanischen Sprache, sondern des Französischen – entgegen tritt (wenn man von einigen eher bruchstückhaften Zeugnissen, die kaum Textcharakter haben, absieht, welche für die Herausbildungsphase des frühen Italienisch belegt sind), welcher noch so lateinisch ist, dass „katalanische“ Texte aus derselben Epoche, so elaboriert romanisch wie im Beispielsatz „las gentes de la Castella usen ja nosos vocablas“, höchst unwahrscheinlich und unplausibel sein dürften.

Doch nicht nur mit allgemein-romanistischer Grundbildung hätte man den „hoax“, die auf elektronischem Wege verbreitete, vielleicht als Späßchen gemeinte Fehlinformation sofort als völlig abwegig und unbegründet abtun können. Auch ein Blick auf die in der Nachricht empfohlenen Links hätte gleich gezeigt, dass die Inhalte der verlinkten Webseiten mit der grandiosen „Studie ‘Der Ursprung des Spanischen’“ ganz und gar nichts zu tun haben;

ein schneller Check im E-mail-Verzeichnis der Universität Freiburg hätte zu Tage gefördert, dass es keinen „historiador Mark Vlamynck“ in Freiburg gibt, und eine wenig aufwändige Suche auf derselben Webseite hätte gezeigt, dass es an der südbadischen Universität (und auch an der Hochschule in der gleichnamigen Schweizer Stadt) gar keine

„Romanistische Abteilung“ gibt, jedenfalls nicht da, wo „lingüistas e historiadores“ arbeiten. Angesichts dieser offenkundigen Indizien für die völlige Unseriosität der E-mail-Botschaft ist es erstaunlich, wieviele „Leute vom Fach“ allen Ernstes nachgefragt haben, was denn an der Story dran sein könnte.

Ja der Autor dieser Zeilen wollte seinen Ohren nicht trauen, als plötzlich bei ihm im Büro das Telefon klingelte und sich eine Barceloniner Tageszeitung nach der „Romanistischen Abteilung“ und der „Studie“ zum „Ursprung des Spanischen“ erkundigen wollte. Ungläubig blickte selbiger Autor auf einen ihm zugesandten Ausschnitt aus der ebenfalls in Barcelona erscheinenden Tageszeitung Avui – es muss sich um eine Nummer von Ende April gehandelt haben –, in dem die bekannte Schriftstellerin Isabel-Clara Simó unter der Rubrik „De fil de vint“ die „notícia [...] tan espectacular“ zum Anlass für einen 49-zeiligen Text nahm, in dem sie zwar recht hintergründig und mit ironisierendem Unterton über die Zukunft der spanischen Autonomiestatute sinnierte, in dem sie aber immerhin 30 der 49 Zeilen einer ausführlichen Wiedergabe und Paraphrasierung ebiger Internet-Desinformation widmete und der Leser nicht so genau weiß, ob diese 30 Zeilen auch ironisierend gemeint sind oder nicht. Tatsache ist, dass man spätestens mit dem Erscheinen dieses Avui- Beitrags an der Universität Freiburg und am Romanischen Seminar das Späßchen, das möglicherweise mit der anonymen Rundmail intendiert war, nicht mehr so spaßig fand.

Nun gut, inzwischen haben sich die Wogen geglättet, die idiotische Nachricht von der Freiburger „Studie“ hat sich im WWW totgelaufen, und die Chronologie der Herausbildung der romanischen Sprachen ist die alte geblieben. Im Nachhinein kann man sich nur wundern, welche Breitenwirkung diese Cyber-Farce gezeitigt hat. Wenn der anonyme Autor der Ausgangsbotschaft mit seinem Streich die Leichtgläubigkeit (und teilweise die historisch-sprachgeschichtlich Unbedarftheit) der romanistisch-katalanistischen Zunft vorführen wollte, so muss man zugeben, dass ihm das voll und ganz gelungen ist!

Claus D. Pusch

El català és la més antiga de totes les llengües romàniques?

A principis d'aquest any, que es trobar molts catalanistes i catalanistas (i probablement no només ells) un missatge (Crònica d'una cyber-farsa) a les seves bústies de correu electrònic, el que va portar audiència Sensacional: sota el títol "El Castellano, dialecto del catalán", per cert tots en llengua castellana- que el "Departament de Romanç de la Universitat de Friburg " hauria fet a principis de 2003, però va resultar a causa de la "grans Pressions ques política Que gèneres" estudi fins ara no revelada va ser que l'espanyol de que va sorgir va ser el català ("que l'origen de la llengua castellana és el catalán").

Un grup de lingüistes alemanys i historiadors liderats per un tal "Mark Vlamynck, historiador departament de Romanistische" va tenir conseqüència a la Biblioteca Vaticana va descobrir una sèrie de textos a partir de mitjans del segle novè, el secretari de la cort de Ramon IV. Comte de Barcelona demostren que havien estat traslladats als residents de Castella per a l'ús de l'idioma català ("las gentes de la Castella usen ja nosos vocablas").

Els castellans haurien adoptat de bona gana el llenguatge dels totpoderosos i refinats veïns catalans . El "historiador de Freiburg Marc Vlamynck" és citat dient: ". "La preponderancia dela cultura catalana y su mayor grado de desarrollo, supuso en las zonas de contacto y superposición, un fenómeno de asimilación de los rasgos culturales" Qui Ara, sorprès o impressionat per aquesta sensació científica, més volia saber era el missatge (anònim, només proporcionat amb la convocatòria de redistribució per correu electrònic) en uns pocs enllaços a les webs de referència, un dels quals era Bibliotheca del Vaticà, el segon de l'Institut d'Història del Dret a la Universitat Ludwig Albert de Friburg i el tercer per a la Societat Científica d'ersel- Universitat ben, una Fundació per a projectes científics i digressions. .

L'autor d'aquest comentari - ell mateix un membre de l'esmentada Universitat, la llar de les brillants investigacions hauria d'haver estat, en conseqüència de la qual cosa la història de les llengües romàniques hauria de ser reescrita - va captar el missatge, va dir més d'una vegada; inicialment anònims després del principi de bola de neu, com és el cas de molts enganys a Internet enviant un correu electrònic, però després cada vegada més de diversos remitents que

van ser ben coneguts per qui escriu, ja que majoritàriament provenien dels amics i col·legues catalans.

Es va crear fixar en efecte increïble com moltes persones van preguntar arran del que va fer per la missatge amb aquesta sensacional sobre qui seria Marc Vlamynck i si allò era cert. I entre aquests molts, en realitat hauria estat millor que necessita saber. La veritat ha de saber que "1 Mitjan segle IX" nosaltres amb els juraments d'Estrasburg del primer text d'una llengua romanç - però cap d'idioma ibero-romanç, però els francesos - s'enfronta (si per alguns productes i no superficials que amb prou feines text té caràcter, a més, que es va ocupar ian per a la fase de desenvolupament de la primerenca Italiana), que és més encara a Amèrica, que els textos "catalans" de la mateixa època, segons es detalla romànic, com en la frase d'exemple "les cavallers de la Castella firtres si sos vocablas" molt poc probable i que puguin estar bel unplausi-.

No obstant això, no només amb-la educació general bàsica Romanç hauria estat el "engany", els mitjans electrònics generalitzades, potser significava com una broma dolenta informació pot descartar com totalment absurda i infundada immediatament. Un cop d'ull als enllaços recomanats en el mateix missatge mostraria que el contingut dels llocs web vinculats amb el "estudi" fabulós L'origen de l'espanyol per complet i no tenen res a veure;

Una revisió ràpida en el directori de correu de la Universitat de Friburg hauria tret a la llum que no existeix cap "historiador de nom Marc Vlamynck" a Friburg, i una mica de temps de cerca al mateix lloc web hauria demostrat que al sud de la ciutat alemanya d'universitat (i també per la institució en la mateixes condicions de nom de ciutat suïssa) no hi ha cap "Romanistische Abteilung (departament de Romàniques)" i en cap cas no hi treballen "lingüistes i Historiadors". Davant d'aquesta evidència òbvia de l'absoluta manca de seriositat el missatge de correu electrònic, és increïble la quantitat de "gent amb poca cultura" tenen cada collita stes de demanda, el que podria ser més a la història que al seu torn.

Sí, qui escriu aquest text no podia creure el que escoltava quan de sobte al seu telèfon de l'oficina va cridar i volia demanar un diari Barcelonès del "Romani taules departament" i l'"estudi", "origen de l'espanyol". Incredul va mirar Selbiger autor en un extracte el va enviar des del qual també apareix el diari Avui de Barcelona - ha d'haver una sèrie de finals d'abril han actuat - on la famosa escriptora Isabel Clara Simó sota el títol "De fil de vint "la" notícia [...] espectacular bronzejat "com una raó per a un text de 49 línia adoptada, en el que va pensar, encara que matís bastant profund i amb ironia sobre el futur dels estatuts d'autonomia d'Espanya en el qual, però, almenys, 30 de les 49 files d'una reproducció detallada i parafrasejant dedicat desinformació ebiger Internet i el lector no sap realment si aquestes 30 línies pretenen també irònicament o no. El fet és que un chen no més tard de la publicació d'aquest article Avui- a la Universitat de Friburg i Filologia Romànica a la Spaß-, que era probablement la intenció darrere del correu massa anònima, ja no resultava tan gracios.

Bé, ara la pols s'ha assentat, el missatge idiota de "estudi" de Friburg s'ha mantingut a la WWW totgelau- fen, i la cronologia del desenvolupament de les llengües romàniques és el vell. En retrospectiva, un només pot preguntar-se què latitud efecte que això ha tingut farsa cibernètic. Si l'autor anònim de l'ambaixada a partir de la seva cadena credulitat (i en part històric-lingüística ingenuïtat història) de Romani taula katalanisti- regla gremi volgut mostrar, així que s'ha d'admetre que ell va obtenir un èxit total

Claus D. Pusch

Text